

ஓய்

ஷ. புத்தகம் 2

(கல்வி அனுபந்தம்)

"கற்பவை கற்றுக் கற்றுங் கொழுக"

புத்தகம் 2 } சண்னுகம்: பிரமாதிஸு ஆனிமீ ஈடை (16-7-39) { இல. 37

“கரிகால னும். அவன் தமிழர்வழும்”

[M. சாம்பசிவம், அரசர்கல்லூரி, திருவையாறு]

பண்டைக் காலத்துச் செங்கோலோக்கிய முடியு டைமன்னர் என்னுஞ் செந்தமிழ் நாட்டு மன்னர் பல ரூள், நமது கரிகால னும் ஒருவனுவான். அவன் சோழர் சூதியில் பிறந்தவன். ஆவன் காலம் கீ—மு. முதலா ற்றுஞ்சின் இடைப்பகுதி யாகும். அவனது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. ‘சோழன் கரிகாலப்பெருவளத்தான்’ என்பது காரணப்பெயர். இக் கரிகாலன் என்ற பெயரை சோழவரசருள் நால்வர் தரித்திருந்தனர். அந் நால்வருள் முதல்வனே இங்கு சிறப்பிக்கப்படுகின்றவன். இவன் தந்தை உருவப் பலிதேர் இளஞ்சேட்சென்னி யென்னும் பெயருடைய் ஓர் சோழ வேந்தனுவான்.

அரியேற்றனன் இக் கரிகாலன், இளம் பருவத்திலேயே கற்பன கற்றுன். கண்டுபோன்ற செந்தமிழ் தெரிந்தான். படைக்கலம் பாரின்றுன். பகு பிறவுறுந்தான். அரசரினமேயேலும் அமைப்பவாய்ந்தான். ஆனால், அவ் விளம்பருவத்திலேயே தக்கதையை யிழுந்தான்.

தந்தை ‘உருவப்பலிதேர் இளஞ்சேட்சென்னி’ யிறந்ததும் நாட்டில் (உறையுரில்) குழப்பமேற்பட்டது. ஏதோ காரணத்தால் கரிகாலனுக்கு நாடு கட்க நேர்த்து. தீர்காலன், கருர் முதலியிடங்களில் அலையும் நேர்த்து. இன்னால் பலவெய்தினான். இன்மையில் இன்படிமே முற்றது. ஆனால், இன்பகாலம் அதிட்ட காலம் நெருக்கியது சில நாட்களில்.

உறையுரில் குழப்பம் நீங்கவில்லை. அப்பொழுது உறையுரில் ஓர் கூட்டம் கூட நேர்த்து. ஓர் தீர்க்கான மும் முடிவற்றது. உடனே வழக்கம்போல பட்டத்து யாளினையை அவிழ்த்து விட்டார்கள். யாளை மிகக்கிழக் கியோடு கருநீரை நோக்கி நடந்தது. இனங்கரிகாலனைப்

பலவிடத்தும் தேடிப் பர்த்தது. வேந்தர்வேந்து தரிகாலன் ஓரிடத்தில் வீற்றிருந்தான். தன் பரங்க முதல்கில் பணிவுடன் ஏற்றிக்கொண்டது. உறையுரை கோக்கிச் சென்றதுபானை. கீரிகாலன், அரசரினமைய அடைந்தான். என்றாலும், தாயத்தார் பொருமை கொண்டார்கள்; அவனுக்குப் பல துண்பம் செய்தார்கள். முடிவில் சிறைக் கோட்டத்திலும் சேர்த்து, காவல் புரிந்தார்கள்.

ஆனால், அவன் தமிழ் நாட்டில் பிறந்த வீர இளஞ்சிக்கீலவரை? அரசருக் கிடியேறல்வரை? என்றீ அவன் மனம் அஞ்சமீ கொஞ்சமும் அஞ்சினினில்லை. இதைக் கண்டு மனம் புழுங்கினார்கள், தாயத்தார். சிறைக்கோட்டத்தில் தீவைக்கக் கட்டளை பிட்டார்கள்.

சிறைக் கோட்டம் ஏரிந்தது. கரிகாலன் புலிக்குடுமிபோல் எரியை மிதித்து வெளியே பாய்ந்தான். கால் சிறிது கரிந்து போயிற்ற. கரிகாலன் ஓன்ற காரணப் பெயரைப் பெற்றான். தன் னிடுப்பினின்மும் வாளையுருவினான். எடுத்தார் நூட்டத்தைக் காவலர்கள்.

தாயத்தார் அடங்கினார். கரிகாலன் அரசரினமைய பேற்றான். செங்கோலைச் சீழியுறையிற் செலுத்தினான். கடு செழித்தது. நகரம் பரங்கீதாங்கியது. கல்வி பெருகிறது.

கல்வியின் அருமை அறநிதான். தாய்மொழிப்பற்றுத் தமிழ்ப்பற்று ஆணவிற்கு மீறியது. பெரியேறாத் துணைக் கொண்டான். புலவர்களை போற்றினான். பொன்னும் பொருஞ்சு கொடுத்துப் புலவர்களை, சேர்த்தான்,

“கல்விக்குப் பகை வறுமை” என்பதைக் கண்டான். கடைப்பிடித்தான். புலவர்களைப் பிடித்த வறுமைப் பேயைப் பொருதான். வெருட்டினான்.

மதம், குலம் பார்க்காமல் புலவரைன்வரையும் போற்றினான். ஆண்புலவரோடு பெண்புலவரையும் சமமாகக் கருதினான். ஆண், பெண் என்ற வகுப்பைக் கல்வி பயிற்றுவதில் பிரிக்கவில்லை. எல்லோர்க்கும் சமவரிமை, சமபுறமை வரவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவஞ்சுப் பாடுபட்டான். எனவே கல்வி, பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் கியோடு கருநீரை நோக்கி நடந்தது. இனங்கரிகாலனைப் (இதார்சி 293-ம் பக்கம் பார்க்க)

வெய்ய பிறவிவெவில் வெப்பமெலாம், விட்டகல், ஐயன்டி நீழல் அணையுங்கள் எங்காளோ.

சந்தோஷச் செய்தி

(ஸ்ரீ பே. அப்புவாமி B. A., B. L.)

தர்ம புத்திரர் அந்தின புத்தில் அரசாட்கி செய்து வந்தபோது அவருடைய தமிழியகைய பிமேசேன் மகாராஜை அங்காரத்திலே நியாயாதிபதியாக நியமித் திருந்தார். அப்போது ஒரு சமயத்திலே அந்த நகரத்திலிருந்த இரண்டு குடித்தனக்காரர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் விவாதப்பட்டு பிமேசேன் மகாராஜனிடம் வந்து தங்கள் வழக்கைச் சொல்லி முறையிட்டுக் கொண்டார்கள்.

அவர்களால் ஒருவன் சொன்னுள் : “ஜூயா! மகாராஜாவே! இவன் செய்கிற அந்தியைக் கேளுங்கள். இவனுடம் இவனுடைய, தகப்பன், பாட்டன், பூட்டன், சியான், முதலானவர்களுமாகத் தலைமுறை தலைமுறையரக்கு குடியிருந்து வந்த வீட்டையும் அதைசேர்க்கத் திலத்தையும் இவன் எனக்கு விற்றான். நான் கிரயத்துக்கு வாங்கினேன். அதில் ஓர் இடத்திலே கவர் கட்டுவதற்காக நான் பூமியைத் தோண்டினபொழுது, அதிலே ஒரு புதையல் அக்பப்பட்டது. அதை நான் புதைத்து வைக்கவில்லை. நான் தாத்துக்கு கிரயமும் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் நான் இவைனைக் கூப்பிட்டு, ‘இதை நீயோ, அவ்வது உன் முன்னேர்களில் எவ்வோ தான் புதைத்து வைத்திருக்க வேண்டும். இது உன்னுடைய சொத்து. ஆகையால் நீ இதை எடுத்துக் கொள்.’ என்று நியாயமாய்ச் சொன்னேன். இவன் அநியாயமாய் அதை எடுத்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்று பிடிவாதமாய்ச் சொல்லுகிறேன். அவன் தன் குடும்பத்தைச் சீர்க்க புதையலை எடுத்துக்கொண்டு போகும்படி தீர்ப்புச் செய்யவேண்டும்” என்று சொல்லி முடித்தான்.

அப்போது பிமேசேன் மகாராஜன் அந்தப் பிரதிவாதியைப் பார்த்து “இதற்கு நீ என்ன சொல்லுகிறோய்?” என்று கேட்டான்.

அதற்குப் பிரதிவாதி சொன்னுள் : “ஜூயா மகாராஜாவே! இவன் அந்தியான வழக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் வீட்டையும் நிலத்தையும் இவனுக்கு விற்றது மெய்தான். அதிலுள்ள புதையில் நான் புதைத்து வைக்கவில்லை. என் முன்னேர்களும் புதைத்து வைத்திருக்க முடியாது. ஏனென்றால், அப்படி வைத்திருந்தால் அவர்கள் இன்ன இடத்தில் இன்ன புதையைப் புதைத்து வைத்திருக்கிறது என்ற எச்சரிக்கை செய்திருப்பார்கள். அப்படி ஒருவரும் எனக்குக் கொல்லவில்லை. வேறு யார் புதைத்து வைத்த புதையலோ இது. நான் வீட்டையும் நிலத்தையும் விற்றபின் அவனுடைய கண்ணில் அக்பப்பட்டது. அது அவனுடைய அதிர்ஷ்ட வசமே தவிர வேறில்லை. அதனால் அந்தப் புதையலை அவன் எடுத்துக் கொள்ளவுதுதான் நீதியே தனிர, என்னை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லுவது மகா அநியாயமாகும்.

வாதைப் பிறவி வளைகடலை நீஞ்தலையன், பாதைப் புணையினையைப் பற்றுநாள் எங்காளோ.

நான் ஒருநாளும் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளச் சம்மதிக்க மாட்டேன்” என்று தன் கக்கியைச் சொல்லி ‘முடித் தரின்..

இந்த விழுக்கைக் கேட்டு ஆச்சரியம் அடைந்த பிமேசேன் மகாராஜனுக்கு இதைத் தீர்க்க வழி தெரிய வில்லை. இரண்டு பேர் சொல்லுவதும் மிகவும் நியாய மாய்த் தோன்றனப்படியாக, “நீங்கள் என் தமையனுகிடுத் தர்மபுத்திர மகாராஜனினிடத்தில் கோய் இந்த வழக்கைத் தீர்த்துத் தெள்ளங்கள். அவர் செய்திறதை என்னிடம் வந்து தெரிவியுதாக்கள்” என்றான்.

அவர்கள் அப்படியே தருமபுத்திரரிடம் போய்த் தங்களுடைய வழக்கைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அவர் வழக்கைக் கேட்டு, ஆச்சரியம் அடைந்து, “நானை நான் தீர்ப்புச் சொல்லுகிறேன்” என்று அவர்களை அனுப்பியிட்டார். அவர்கள் பிமேசேனனிடம் வந்து நடந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

உடனே பிமேசேனன் அடேகம் வண்டிகள் நிறையச் சர்க்கரையை ஏற்றி, வீதிதோறும் அனுப்பி, நகரத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கெல்லாம் வழங்கும்படி உத்தரவு செய்தான். அந்தப்படியே வீதிதீவியாய்ச் சர்க்கரை வண்டிகள் அனுப்பப்பட்டு, எங்கும் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டது. மிகவும் சந்தோஷமிழுன காரியம் ஏதோ நடந்திருக்கவேண்டும் என்று எண்ணிய ஜனங்கள் எங்கும் குதுகலமாய் ஆடிப்பாடுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த தன் உப்பரிகையின்மேல் உலாவிக் கொண்டிருந்த தருமபுத்திரர் அந்தக் குதுகலத்தினால் உள்ள டான் இரைச்சலைக் கேட்டு, “இதென்ன நடக்கிறது? ” என்று கேட்கவே, வீதி வீதியாய்ச் சர்க்கரை வழிநீக்கப்படும் செய்தியைச் சொல்லுங்கள். “சர்க்கரை, வழங்கக் காரணம் என்ன? ” என்று அவர் கேட்க, அவர்கள் “என்ன காரணமோ தெரியாது. பிமேசேன் மகாராஜாவினுடைய உத்தரவு” என்று சொன்னார்கள்.

தருமபுத்திரர் பிமேசேனை அழைப்பித்து “நீயா சர்க்கரை வழங்கும்படி உத்தரவு செய்தாய்? ” என்று கேட்டார். அவன் “ஆம்” என்று ஒப்புக்கொண்டான். “இதற்குக் காரணம் என்ன? ” என்று தருமபுத்திரர் கேட்கவே, அவன் “எனக்கு உண்டான சந்தோஷம் தான் காரணம்” என்றான்.

“அந்தச் சந்தோஷம் எதனால் உண்டாயிற்று? ” என்று திரும்பவும் தருமபுத்திரர் கேட்க “தேவர். நாளை வரையிலும் பிமைத்திருப்பிரீ என்கிற உறுதியான சந்தோஷச் செய்தி எனக்குக் கிடைத்ததுதான் என்னுடைய சந்தோஷத்துக்குக் காரணம்” என்றான்.

“அதெப்படி? ” என்றார் தருமபுத்திரர்.

பிமேசேன் சொன்னான் : “வீட்டில் அக்பப்பட்ட புதையலைப் பற்றி வழக்கிட்டுக்கொண்டு எண்ணிடம் இரண்டு நகரவாசிகள் வந்தார்கள். அவர்கள் வழக்கைக்

தாழந் தமிழர்?

(மு. கந்தசாமி, சந்தா எண் 203)

நாம்களும் தமிழர்களோவெனில், இல்லை. நாங்கள் தமிழர்களாகமாட்டோம். நாம் நன்றாகக் கல்வியைப் பயின்றிருக்கவில்லை. நாம் விடுதியின் பிழைகள் எமக்குத் தெரியாது. தமிழைச் சுக்தமாகப் பேசுவதுமில்லை. தமிழர் நாகரிகங்களைப் பின்பற்றாது, அவற்றை மங்கமடியும்படி விட்டு விட்டோம். வேறுபாவைகளைக் கற்றோம். அங்கிய நாட்டுனரின் நாகரிகங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறோம். பேரளவில் மாத்திரம் ‘நாம் தமிழர்கள்’ என்று சொல்லிக்கிறோம். இதையே பர்சியாரும்,

“நாமமது தமிழரைக் கொண்டிட்கு வாழ்ந்திடுதல் கண்டிரே? சொல்லீர்” என்று கூறிப் போனந்தார்.

நாங்கள் யாவரும் தீமிழ்ப்பாவையைப் படித்தற்கு முன் வரல் வேண்டும். முன் வந்து தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவையுடன் படித்தல் வேண்டும். அப்படி மாணவர்கள் இலக்கியங்களைப் படிக்க வேண்டுமாயின் அவர்களுக்குக் கல்கிடற்றிக்க நல்ல ஆசிரியர்கள் தோன்றவேண்டும். அவ்வாறு நல்லாரிசியர்கள் தோன்றி மாணவர்களை முதன் மையானவர்களாக்க வேண்டும். நல்லாரிசியர்களை யாவரும் ஆதரித்தல் வேண்டும்.

தீர்க்க முடியவில்லை. ஆகையால், அவர்களை உங்களிடம் அனுப்பினேன். சீங்கள் உடனே தீர்ப்புச் சொல்லாமல் அவர்களை “நாளைக்கு வாருங்கள். நளைக்கு வந்ததும் தீர்ப்புச் சொல்லுகிறேன்” என்று சொல்லி அனுப்பி வீர்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்குத் தீர்ப்புச் சொல்லாமல் இருந்ததைப்பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம் விசனம் தான். ஆனாலும் அதைவிட அதனால் எனக்கு உண்டான ஆளுந்தமே அதிகமாயிருந்தது. இந்த உலகத்தில் உள்ள மனிதன் வாழ்க்கை நீரிருக்குமிழி போன்றது. ஒரு கஷணம் தோன்றிப் பளாப்பளப்பாக மினுக்கும். மறு கஷணம் வெடித்துத் தொலைந்து போகும். இப்பொழுது இருப்பவன் மறுக்கணம் உயிரோடிருப்பான் என்பது உறுதியில்லை. இதை நன்றாய் அறிந்த சீங்கள் அந்த வாத பிரதிவாதிகளை நாளைவரச் சொல்லியதோ ஆம், தாங்கள் ஒரு கலத்திலும் பொய் சொல்லாதவர்கள் ஆதலையும், நாளைவரை இருப்போம் என்கிற உறுதி உங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். அதனால் அளவிலாத சங்தோஷம் அடைந்து ஆரைங்கும் சர்க்கரை வழங்கச் செய்தேன்” என்றான்.

அதைக் கேட்ட தருமாஜன் ஒருபுறம் சுந்தோஷ மும் ஒருபுறம் நாணமும் அடைந்தார்.

—“பாரதமணி”

நன்மயில்லா மெய்ப்பொருளை இம்மையிலே காணவெளி, ஞானமெனும் அஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெங்களோ

முந்காலத்தில் நன்றாகப் படித்தார்கள். ஆனால் படித்தவர்களின் தொகை மிகக் குறைவு. முந்காலத்தில் படித்தவர்களுக்கு மாத்திரம் விளங்கத்தக்கதான் நால்கள் இருந்தன. அவை சிலேவு சுவையுடன் படிக்கத்தக்கனவாய் இருந்தன.

யாவரும் எவ்விதில் விளங்கிக் கொள்ளும் படியான இலக்குவான், பிழையில்லாத, புதிய நடையில் பலபுதிய இலக்கியங்கள் கோண்றவேண்டும். அல்லவ்கியங்கள் புது மாதிரியாய் இயற்கையோடு நொருந்தத்தக்கனவாய்ச் சிருட்டிக்கப்படவேண்டும். இதையே கவி சப்பிரமணிய பாரதியார்,

“இறவாத புகழுடைய புது நல்கள் தமிழ் மொழியில்தல் வேண்டும்” என்று கூறியிருக்கின்றார். இவ்வாறு நல்லை இலக்கியங்களை நாம் தோற்றச் செய்தாற்றுன் நாம் தமிழர் என வாய்க்காது சொல்லலாம்

“பிறகாட்டு நல்லறஞி சால்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பொயர்த்தல் வேண்டும்”

என்று தமிழ்நாட்டு வரகவி சப்பிரமணிய பாரதியார் கூறியிருக்கிறார். அவரது சொல்லைப் பொன்போற் போற்றி, பிறகாட்டுச் சிறந்த அறிவாளிகள்து நல்களை மொழிபெயர்த்தல்வேண்டும். பிற இடங்களுக்குச் சென்று, அங்கங்களுள் சால்திரங்களை யறிந்து வந்து யாவருக்கும் ஆற்றித்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நந்தமிழானது புதுதயிர் பெறும்.

பணக்காரர்கள் முன்வந்து கண்முறையிற் புதுநால்லையெழுதுவோர்க்கு உபகாரங்கள் வழங்கி, அவர்களையின் அம் ஊக்கித் திறமையுள்ளவர்களாக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தாற்றுன் நல்லை இலக்கியங்களுக்கும் நல்லறஞி களும் தோன்றித் தமிழிலும் மறு மலர்க்கியேற்படும்.

தமிழர்கள், தமிழ் நாகரிகங்களையே ஏன் பற்றல் வேண்டும். தமிழ்ப் பாவையை நன்றாகப்படிக்க வேண்டும். நல்லாசிரியர்களும் நன்மாலைக்கர்களும் தொன்றவேண்டும். பிற காட்டுச் சால்திரங்களை மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். இவ்வாறு நல்லாம் செய்தாற்றுன் தமிழ் முன்னேற்றமடையும், இவ்வாறு செய்யாகியின் நாழுங் தமிழர்கள்.

**விசாகப்பெரும்ணையுறவர்கள்
இயற்றிய
அணியிலக்கணம்**

(திருந்தமான பதிப்பு)

விலை சதம் 35:

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சுங்குகம்.

பாட்டியின் மழுங்கதை

(ரத்யு - ரஞ்சிதன்)

1. அண்டை வீட்டு மாதர்கள் அழகிய ஆடை அணிவதனைக் கண்டு வந்த ஓசிறுமி கருத்திற் கொண்ட மாற்றத்தை அண்டி சின்று பாட்டியிடம் “அவரைப் போல அணிவதற்கு வண்டியிற் சென்றே இப்பொழுதே வாங்கித் தருவாப் சில்க்”கென்றால்.
2. அந்த மொழியைக் கேட்டவுடன் ஆண்டில் மூத்த அப்பாட்டி விக்கை மொழிகள் கில்பேசி விரும்பி அவளை அருகமூழ்த்து “சந்தி மூலி மூடுக்கெலாம் சத்த மிட்டே உணயமூழ்த்தேன் இந்தத் தோண்டியில் நீர்முக்கே இங்கே வருகி சீ”என்றால்!
3. பாட்டி சொன்ன மொழிகேட்டுப் பல்லைக் கடித்தே அச்சிறுமி “வீட்டு வேலை செய்திடவே” விரும்பி யென்னை சீஅழைமூழ்த்தாம் ஆட்டும் ஆட்டும்” என்றத்து அதரங் தன்னை மடித்துநின்று “மாட்டேன்” என்று மட்மையினால் வாட்டும் மொழிகள் பலமொழிந்தாள்.
4. முறண்டி நிற்கும் அவள்விலையை முழுது முனர்க்க ‘அப்பாட்டி சிறுமி! என்றே அருகமூழ்த்து “சிறந்து நீயும் வாழ்வதற்கு அறிந்த என்றன அனுபவத்தில் அளங்குத் தன்ட உண்மைகளை தெரிந்து மட்டில் மொழிகின்றேன் செவியைச் சுத்தே சாய்த்திடுவாய்.
5. “அண்டை வீட்டார் நடப்பதுபோல் அம்மா! நீயும் விரும்பலாமோ? கண்ட பொருள்மே லாசைகொண்டு கவலை கொண்டே அழியலாமோ? உண்ணும் உணவுப் பொருள்மீதும் உடுக்கு பிரித்தத் துணிமீதும் மண்ணிற் காட்டும் நாகரிகம் மட்மை யல்லாக் வெறில்லை.

எல்லா மிந்தவிடத் தெங்கைதினை வாம்வடிவைப், புல்லாமற் புல்லீப் புனருநாள் ஏங்காளோ.

6. கொட்டை நாற்று பண்ணுக்கேர்த்தோம் கோழி வளர்த்துப் பண்ணுக்கேர்த்தோம் கட்டும் நூலு மூழ்த்தனும் நையால் நாங்கள் நெய்துடுப்போம் இட்டம் போல காய்கறிகள் எங்கள் வீட்டில் பயிர்செய்தோம் கட்டம் என்னும் ஒரு மொழியைக் கணவில் என்றும் கண்டறியோம்.
7. ஒட்டுக் குடிசை உள்ளிருந்து ஊரை ஒன்றும் ஆண்டுவங்கேர்தோம் எட்டுப் பத்துப் பேர்க்கடி என்றும் வட்டுப் பேசாமல் வட்டி முடைந்தும் பாய்முடைந்தும் வாட்ட மின்றி யென்னழவை செட்டுத் தனமாய் எங்காரும் சிறப்பாய் நாங்கள் ஒட்டிவங்கேர்தோம்.
8. அக்கம் புக்கம் உள்ளாவச்கள் அனையும் மொழியைக் கேளாமல் தக்க பெரியோர் தரும்மொழியைத் தலைமேல் தாங்கி நடந்துவங்கேர்தோம் கொக்கோ காப்பி மெய்ல்லாம் கொள்ளா தெங்கள் உடும்புக்கு சுக்குத் தண்ணீர் நிதமருந்தி சுகமாய் வாழ்வைக் கழித்துவங்கேர்தோம்.
9. வழிவழி வந்த செல்வத்தை மலையாய் நாளும் வளர்த்துவங்கேர்தோம் எளிய வாழ்வில் எங்காரும் எங்கள் வாழ்வைக் கடைப்பிடித்தோம் கிழிந்த துணியைத் தத்துடுத்து கிளாஸ்கோ மல்லாய் நினைத்துவங்கேர்தோம் குளிர்த் தீரில் நிதம்மூழ்கி குழை யமுதாய்க் குடித்துவங்கேர்தோம்.
10. கையால் நெல்லைக் குத்திடுவோம் காலை மாலை நீரெடுபோம் மெய்யில், வியர்வைப் பெருக்கடுக்க “விதவித மாகப் பணிசெய்வோம் வெயிலில் நடந்து சென்றிடுவோம் விரும்பிக் காற்றில் அலைந்திடுவோம் பெய்யும் பணியும் மழையோடு பெரிய போட்டி போட்டிடுவோம்.
11. இந்த விதமாய் இயற்கையுடன் என்றும் நாங்கள் திரிவதனால் எந்த கோயும் எம்மிடே ஏறிட டின்றும் பார்ப்பதில்லை. இன்று காலும் மாதர்கள் எம்மைப் போன்று பணிசெய்தால் சென்று மறுநாள் டாக்டருக்கு தெக்கை வைத்து வணக்கவேண்டும்.

12. சின்னாஞ் சிறிய பருவத்தில்
    செல்வச் செல்வி உண்பாட்டு
    என்னை விரும்பி காதலித்தே
    வல்லா விழாவிற் கழைத்தே
    தின்னும் பண்டம் பரவைகளும்
    சின்னச் சின்னச் சட்டிகளும்
    என்றான் ஏகயிற் பணங்தாந்தீ
    இஷ்டம், போல வருங்கென்பார்.
13. கந்தம் வீசும் மாலைகளைக்
    கையாற் கட்டித் தந்திடுவார்
    இந்த மாம்பழும் இனியபழும்
    இதுவே கண்ணிப் பழமென்பார்
    எந்த திடமும் அவர்கண்டால்
    ஏற்ற டென்னிப் பார்த்திடுவார்
    கந்த மொழிகள் பேசிடுவார்
    சைகை காட்டி நின்றிடுவார்.
14. இந்த விதமாய் எந்நாலும்,
    என்னை நெருங்கிப் பழுகுகையில்
    உந்தன் பாட்டி நானுமடன்
    நிதுங்கி ஒதுங்கி நின்றாளா?
    நன்று சொன்னும் நீயவாரோ
    நான்றி நல்ல நின்றாளே
    அன்றுன் பாட்டி அடைந்தவின்பம்
    அறையீ அறையத் தொலையுமோடி.
15. அடுப்பை ஊதி நின்றாலும்
    அம்மி அரைத்து நின்றாலும்
    உடுத்த ஆடை அழுக்கேறி
    உடலின் உருவைக் குலைத்தாலும்
    எடுத்த வெண்ணென்ற கையுடனே
    ஏற்ற டவரைப் பார்த்தாலும்
    கடுத்த மொழியைக் கூறுமல்
    காதல் கவரையைக் கூடங்கிடுவார்.

• (தொடரும்.)

சமுகேசரி இளைஞர் சங்கம்

(296-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேண்டிய இனங்களை மாறுதல் செய்யலாம். உதாரணமாக இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய தேச முத்திரைகளுக்கு எங்களும் முத்திரை கொடுத்த மாற்றலாம் இலக்கையில் மாத்திரமாக இந்தியா, அவள்திரோப்பியா, இங்கிலாந்து முதலிய ஜீர் நன்புகளின் விலாசங்களும் ஆங்கிலத்தில் கடிதமெழுதக் கூடியவர்களுக்கு எடுத்து தாலாம். தாத்தாடை அனைக் கூட்டிரைகள் வைத்திருக்கிறார்.]

• புதிய அங்கத்தவர் (முற்றெழுடர்)

277. சோ. தம்பு 280. பொ. பூபேந்திராந்தன்
278. செ. நடராசா 281. கா. விஜயநாதன்
279. சூ. இராசாகாயகம் 282. க. தங்கம்மா

சடத்துறையிர் பேருமெமக்குத் தானுயிராய் ஞானம், நடத்துமுறை கண்டுபணி நாம்பிடுவ தெங்காளோ.

“கரிகாலனும் அவன் தமிழர்வழும்”
(289-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குப்போல அவசியம் என்று கொண்டான். அதுவே தாய் மொழியையே தமிழுக்குச் செய்யும் அரிய தொண் சென்பதைப் புலப்படுத்தினான்.
பரணர், நக்கிர்முதலியை பண்புமிக்க புலவர்களைத் தன் ரிலும் பொரியாற்ற தாம்ந்தான். அக் காரணத்தால் தொ வை நூற்களுள் புழுப் பெறும் பேறும் பெற்றன. தன்னை மூலம் தன்வீரத்தையும், தன் செங்கோண்மையையும் பற்றி ப் “பட்டினப்பாலை” என்ற தூலாகப்பாடிக் கொடுத்தார் உருத்திரங்கண்ணான். தன்னைப் பற்றிப்பாடிய அப்பெறல் ரும் புலவரிக்குப் பதினாறு தாரூபிரம் பசும்பொன் கொடுத்தான். கரிகாலன், என்றால் அவனுடைய தமிழர்வழும் புலவரைப்பொற்றம் போக்கும் நமக்கு நன்கு வெள்ளிட மலியாகின்றதல்லவா?

இவன் காலத்தில் பெண் புலவர்கள் பலவரிக்குந்தனர். இவன் மகள் ஆகிமந்தியாரும் அப் பெண்புலவர்களுள் ஒருந்தி. இவன் பெண்புலவரைத் தமிழ்த்தாயாகப் பேஷ்றி நினான். அவர்களும் ஏன்னிறந்த பாடல்களை யியம்பித் தமிழகத்தைத் தமீ மயமாக்கினார்.

ஆனால், பெண் புலவர்கள் அமைந்து, அரும் பொருளாராய்ச்சி செய்ய ‘கலைக் கழகங்களை’ க் கட்டுவித் தான். இக்காலத்தே போலப் போட்டிக்காகப் “பட்டி மன்றபங்களை” யமைத்துப் பயிற்சி பார்த்துப் பரிசு வித்தித் தமிழை வளர்த்தான். தமிழர்வங்கள் கொண்ட எவ்வார்த்தான்— தமிழுக்காக இத்தகைய யருஞ்செயல் செய்வாரா? தமிழ் மொழிக்காக — தொய்மொழிக்காக — தமிழரவத்தால் — தமிழினிமையால் அரும்பளியைத் தமிழுக்குச் செய்த அரசர் பலருள், முதல் வைத் தெண்ண இன்று புகழுடம்போடு நின்று நிலவுவது நம் கரிகாலப்பெருவளத்தானேயாகும்.

பொருளுதலி செய்து, புலவர்பின் ஏழடி சென்று மீளை, நம் கரிகாலன் பேரும் பேருக மதித்தான். அச்செயல் அவன் தமிழர்வத்தைப் புலப்படுத்துகிறது, என்பதில் என்னதை?

கரிகாலனது ஆர்வத்தால்— தமிழன்பால், நம்தினியைத் தமிழ் பரங்கத்து. நம் செந்தமிழ் வளர்ந்தது. ‘எங்கும்— எவ்வளக்கத்தும் போற்றப்பட்டது.’

• கரிகாலன், காலத்து எழுந்த தமிழ் நாற்களே இன்றை எங்கும் பரவி நிலவிகின்றன. அவைகளுள் முக்கியமானவை:— பத்துப்பாட்டு, கெடுக்கொகை. குறுக்கெடுகை, நற்றீண, ஐங்குறுதாறு, பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல், கலித்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, சிற்றிசை, பேரிசை, முத்தொள்ளாயிரம், கூத்துவரி முதியை பலவாம்.

அப்பொழுது நல்லினைப் புலவர் தொகை, ‘ஊரு குக்கு மேற்பட்டிருந்தது.

இங்கிலீஸ் குக்கு ‘எலிபெத்’ காலமும் இலத்தீனுக்கு ‘ஆகஸ்டஸ் காலமும்’போல் நம் ‘தென்றமிழ் மொழிக்குச் சோழர் பெருமானுகை கரிகாலன் ஜாலமே வைப்புமிக்க காலமாகும். தமிழ் வாழக!

பதிவிரதைகள்

செந்தமிழ் வழக்கும் நந்தமிழ் நாட்டில், கற்பின் நிலகமாய்ப் பொற்புறுவிளங்கி, இல்லறமென்றும் நல்ல நவீயலைச் செவ்விதாய் நாத்திய பதிவிரதைகள் அனேகர் இருந்தனர் என்பதைத் தமிழ்வளம் கொழிக்கும் செந்தமிழ் நால்களால் அறியலாம். அன்றார், கற்புக் கரசராய் இல்லறமென்றும் விழுமியி சிம்மசன்திரிஞ்சு, நாணம், மடம், வச்சம், பரிச்பு என்று சொல்லப் பட்ட நற்குணங்களைப் பானஞ்சு படைகளாகவும், ஐஞ்சு புலன்களையும் நுண்மதி யண்ணல் மந்திரிகளாகவும்; பாத சிலம்புகளை அணிமுரசாகவும் கொண்டு அரசாங்க பெருமையினை முடியார். இதனை,

“நாற்குணங்கும் காற்படையா ஜம்புலவும் கல்வைமக்ஸா, ஆர்க்கும் சிலம்பே யணிமுரசா - வேற்படையீன், வாழுமே கண்ணு வதன மதிக்குடைக்கீழ், ஆனுமே பெண்மை யரசு, என்ற புலவர் திலகராகிய புகழீழ்கிப் புலவரின் வாக்காலறியலாம்.

நெடுங் காலமாக உடம்பை வருக்கித் தவங்க செய்கிற தவசிரேஷ்டர்களிலும் பார்க்க வாக்கு சிடேடமுடையைர் இப் பதிவிரதா சிரோண்மனிகள். இவர்களது வாக்கில் - சாதரண வாக்கிலும்கூட - வீர சுதந்திரம் சுடர் சிட்டு ஸ்விக்கும். முத்தொழில் புரியும் அரி பிரமா சிட்டுனுக்களாலும் இப் பதிவிரதைகளது வாந்தை அழிக்க முடியாது என்னில், இப் பெண்மனிகளது என்னே!

பதியென்பது சுகல் சராசரங்களுக்கும் முதற் பரம் பொருளாகிய சிவீனீசுக் குறிக்கும். ஆனால் அஃது இங்கே மாச்சற் பெண்ணின் விரதத்திற்கு-அங்புக்காதலுக்கு உறைவிடமான மனையைக் குறிப்பாலு ஸார்த்தி நிற்கின்றது. எனவே ஒரு பெண்ணுக்கு முழு முதற் தெயவும் ஆடவனுயிற்று. “குலமகட்டுத் தெயவும் கொழுங்கேன்” என்ற நீதி கெறிவிளக்கச் செய்யு ஸ்தியாலும், “தெய்வங் தொழுாள் கொழுந் தெரு தெழுவாள், பெப்பெயனப் பெய்யும் மழை” என்ற செந்நாப் புலவரின் வாக்கினாலும், கற்புடைப் பெண்களுக்கு நாய்களே தெய்வமென்பது அங்கை கெல்லீசுக் கணியோல விளங்கும்.

இனிக் கற்புடைப் பதிவிரதா சிரோண்மனிகளது இலட்சண்க்கதைச் சிறிது ஆர்ப்பாவும்.

“தணவனுக் கிணியளர்ப், முருதபா வியாய்மிக்க

கமலைங்கி ரூபவிதியாய்க் காய்சிகாமி லாளுமாய், சோய்ப்பியில் லாததோ கால்வறியில் வந்தவனுமாய் மணமிக்க நாணமட மச்சம் பரிச்புபென்ன வந்துமினிய மர்க்கலுதியாய் மாமிமா மற்கித்து கெய்வனை மாய்வாசல் வருவிலுக் கோம்புபுவளாய் இளையின்மகிழ் நண்சொல்வழி சிற்பவனு மாய்வந்தி மேஜப்பெயரி லாதவனுமாய்

எக்கன்னுமாந் துன்ப இருட்கடலை விட்டருளாம், மிக்கரை ஏறி வெளிப்படுவ தெங்காளோ.

பிரதியென் வேவீலை புரிபவன் மாய்ப்பிரத் திருப்பூரிச் சூலாதவனுமாய் அனியிலையே ருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய எங்கும்.....”

என்று உண்மைப் பதினினியின் உண்மை லட்சணம் அறுப்பள்ளிச் சுதகத்தில் யாவருக்கும் எளிதில் விளக்கும்படியாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அம்மட்டா

அன்னை தங்கதயர்களைத் தெய்வமென்றே தினம் அன்பாய் உபசரிப்பவனும், தண்ணிக்குப் போன்னும் தன்னடி பிச்காம்ல் தலைகுனின்து போவலீரும், தனது கணவன் மூடத்தியனும் இருந்தாலும் தன்னமையுடன் இருப்பவனும், கணவன் சம்பாதையைக் கண்டு சம்சாரத்தில் கண்ணுமிருப்பவனும், கொண்டையில் மலர்சூடி தொகை வென்னாலும் தென்று கூச்சத்துடன் இருப்பவனும், அன்னை புருடர் மீதை அழகாயிருந்தாலும் ஆசைவையாகவுள்ளும் பத்தினிப் பெண்டிரேயாம். அன்றி மனையைக்கியைப் பெருக்கி, மங்கலமாக்கி, அன்புமயமாக விளங்கபவரும் அவர்களே. “வாழ்வினுங் தழுகு குலமங்கை”, ‘மனைக்கு கிளக்கு மடவாள்” என்பன அறியத்தக்கன. குடியைப், பேணலும், கொண்ட கணவரைப் பேணலும், உற்றர் உறவினரைப் பேணலும் பெண்டிரைக்கு நொங்களாம்.

இவ்வாறு பொருந்திய கணவரைத் திருந்திய மனத் தேடு தொழுது “உற்ற ஆக்கையின் உறு பெருளர்ய்” செம்பாருளின் பதவியை அடைந்த பதிவிரதைகளுள் சங்கிரமிதி, தமயந்தி, அனுகுயை, னாயினி, வாக்கை என்பவர்கள் மிகவும் மேன்மை உடையவர்கள். இதனை,

“முக்கணர்தன் டைலாட்டில் கற்புடைமங்

கைய்வெருமை மொழியப் போமோ?

ஒக்குமெரி குளிரவைத்தாள் ஒருத்தில்வே

டனையெரித்தா ஜொருத்தி மூவர்

பக்கமுற முக்களித்தி ஜொருத்திவழு

பரிசுத்தா ஜொருத்திப் பண்டு

கொக்கெனவே கினைந்தையோ கொங்கணவா

வெண்டிருத்தி கூற னுளே.”

எனப் படிக்காசப் புலவர் பாடியருளிய பழமொழி விளக்கமென்றும் தன்டலையர் சதகச் செய்யுளால் அறியலாம். இப்பாட்டில் “கற்புடை மங்கையர் பெருமை மொழியிப் போமோ” என்று தம்பிரான் அவர்கள் வெற்றுரையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதனால் அந் நவமங்கையர் எத்தகைய உயர் நிலையினர் என்பது கூருமலே விளங்கும்.

இவர்களைவிட உத்தம சுற்குணவதியாகிய சாவித் திரியின் கற்பு மேம்பாடும் வீயக்கற்குரியது. இவள்தன் திரிய கற்பின் மகிமையாலன்றே இந்த கணவனின் ஆவியைக்கற்றவன் கையினின்றும் வாங்கினார். அங்கு காந்தயைக்கற்குமியை சான்கியாரின் கற்பும், மதுவும் கொலையும் மல்கிப் பெருக்கி அரக்கர் குழாயில் அகப் பட்டுக்கஷ்டினில் தவரூத மண்டோதரியின்தும் திரிசுடையின்தும் மறுவில் கற்பும், எக்காலத்தும் எவராலும்

வேள்வி

முற்காலத்தில்-இராமாயணம் 'பாரதம் நடந்த காலத்தில் - வேள்வி (யாகம்) ஸ்னபதொன்று நடைபெற்று வந்தது. அதைப்பற்றிய குறிப்புகள் நம் சமய வேதங்களிலும்; பாரதம், இராமாயணம் என்பதற்கிலும் உண்டு. வேள்வி வரலாற்றைப் பலரும் பலவாறு கூறுப் படுகின்றன உண்போர் 'நேரே ஓர் உயிரைக் கொன்று அதன் ஊனை உண்ணவர்கா தென்றும், நெருப்பில் மந்திர தூர்வகமாக வேள்வி செய்து அதை உண்ணல் வேண்டுமென்றும் சில வரம்புகள் கோலப்பட்டன. முறைகளும், கிரியைகளும், பிறவும் பெருக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு தோன்றிய வேள்வியால் நாள்டையில் மக்களுக்குத் தேவர் பிழைத்து விட்டது. வேள்வி செய்தால் தேவர் மகிழ்ச்சி உறவரெற்றும், மழை பெய்யுமென்றும், வாழ்வுக்கு நலனுண் டென்றும் கருதப் பட்டன. இந் நம்பிக்கை நூற்றுக்கு நான் மக்களிடை உறதிப்பட்டது. "நாட்டுக்கு நிலை" என்னுக்குமிக்கை கொண்டு, கடவுள் பெயரால் உயர்கள் அனியாயமாக வதைக்கப் பட்டன.

இங் நூலில் வேள்வி ஏன் செய்யப் படுகின்றது என ஒரு கேள்வி பேரிட்டால் இக் கொலைக்குத் தத்துவார்த்தங்களும் சிலர் புறப்படுவார். சித்திரவதைக்குஞ் தத்துவார்த்தமா? கொடுமை! கொடுமை!!

உச்சிமேற் கொள்ளப்படத்தக்கது. என்னே இவர்களின் மாண்பு!

சே. நட்ராசா, S. S. C. மாணவன்
எழாலை வடக்கு, விக்னேசர வித்தியாகாலை.

விண்ணப்பப் பத்திரம்

அன்பார்ந்த தாத்தா!

தயவுசெய்து "சமூகேரி இளைஞர் சங்கத்" தில் என்னை ஒரு அங்கத்தவராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுக்கள். இத்துடன் 12 சத முத்திரை ஆறுமாத சந்தாப்பனமாக அனுப்பியிருக்கிறேன். [இந்தியா 2 அணு; மஸ்யா 16 காசு.]

தித்தி

பெயர்.....	
பிறந்த தித்தி.....	மாதம்.....வருடம்.....
விலாசம்.....	

பெற்றார், அல்லது உபாத்தியாயர் கையொப்பம் .....

இந்த விண்ணப்பப் பத்திரத்தை நிறப்பி 'தாத்தா' C/O 'சமூகேரி', சுன்னுக்கம், இலங்கூத் என்ற விலாசத்தின்கு அனுப்பிவெடுங்கள்.

[குறிப்பு : இளைஞர்ச்சங்கத்தில் சேர விரும்புவோர் தமது விண்ணப்பப் பத்திரத்தை அச்சுக் கூபணிக்கப்படேயே நிரப்பியதுப்பவேண்டும். வேறுங் காகிதத்தில், ஏழுதப்படுவன கவனிக்கப்படா. சந்தா புதுப்பிப்பவர்களுக்கு இந்த சிபந்தனை கிடையாது]

கீழெடுத்து பின்னே போய் காண்பார்போல் மெஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் பின்னே போய் மெப்காண்ப தெங்கானோ

"யாகத்தில் கெல்லப்படும் ஆடு முத்தி யடைகிறது" என்னுட் சமாதானங் சொல்லப்படுகிறது இத்தாலும் பிரமாணமுங் காட்டப்படுகிறது. பிரமாணம் எதற்கில்லை! எல்லாவற்றிற்கும் பிரமாணமுண்டு! பிரமாணம் எல்லாவற்றிற்கும் உகைம் அடியைப்பட்டது. போதும்! போதும்! அவரவர் தத்தம் செயலுக்கு ஆதாவாக நால்களை எழுதி வைப்பார். அவை (நால்கள்) தெய்வ மொழியாகவும் முனிவர் மொழியாகவும் பிறநாலத்திற் போற்றப் படுவது வழக்கம். கொலைஞர், கொலை நாலெழுதுவது இயல்ல. கொலைக்கு அது பிரமாணமாகு மல்லவர்?"

"புலால் நாற்றம் வீசும் நாடு" என்ற கூறப்படும் மேல் நாடுகளிலேயே! இப் பொழுது புலால் மறப்புக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பண்டை நாளில் மந்திர சத்தியால் ஆடு, மாடுகள் தாமே வீழ்ந்துபட்டன என்று நால்கள்க்குறிக்கிறன. அது மெய்யோ? அதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி ஈண்டு வேண்டுவதில்லை. இங்ஙாளில் மந்திரசக்தியுமில்லை; மற்றசக்தியுமில்லை.

எனில் ஆடு, "அம்மா - அம்மா" என்ற கதறும் ஏழை ஆடு-சித்திரவதை செய்யப்படுகிறது! கெர்லைரு லே ஆட்டை ஒரு கொடிப் பொழுதில் வெட்டிவிடுகிறன. அந்தோ! வேள்விக்கொலையே! எழுதுவும் கைநடுக்குறிக்கிறது! சித்திரவதை! சித்திரவதை!! வாயில் ஸப் பிரானிவைதையைக் கேட்க அரசில்லையா? உயிர்க் கொலையைத்தகையச் சங்கங்களில்லையா? ஆண்டவனே! உன் படைப்பு, உன் பெயராற் சித்திரவதை செய்யப்படுகிறது அருநாளர்கள்- ஆற்றிவடைய மக்கள்- வாயில்லை ஏழைப் பிரானிக்காகப் போராட, வேண்டாம்? ஆராளார்களே! ஆற்றிவடைய மக்களே! அமலழியிற் போராட எழுங்கள்! எழுங்கள்!! சி. அரசாரத்தீர்ம (180) உடலில்தெற்குச் சூலவத்தியாகாலை,

ஆழகேசரி இளைஞர் சங்கம்

அன்புள்ள குழந்தைகான்!

இரண்டு வாரங்களாக தாத்தா எங்கு போயிருந்தார் என்று ஒரே அமர்க்கள்மாயிருக்கிறது! வழக்கமாக எழுதும் பக்கத்தில் அந்த இரண்டு வாரங்களும் ஒரு சங்கதியையும் காலனு பேரன் பேத்திக்கொல்லாரும் திகைத்துப்போனார்கள். என்ன காரணமென்றால் கேட்கிறீர்கள்? எப்போதும் தாத்தா இப்படித் தனது பேரன் பேத்திக்கலூடன் பேசிக்கொண்டிருந்தால் ஒரே மாதிரியிருக்கிறது. ஒரு இரண்டுதடவையாவது மொன மாயிருந்துவிட்டால் அவர்களுடைய அன்பும் ஆதரவும் எவ்வளவு என்று தெரியுமல்லவா? இதைபுத்தேசித்துத் தான் நான் சென்ற இரண்டு வாரங்களும் ஊர் தேசமில்லாது பாத்திரை செய்யத் தொடக்கினேன். பத்தி ராதிப்பி வந்து முன்னே மறித்தும் நான் கேட்கவில்லை. ஓரிடத்திலேயே உட்கார்க்கிறுக்க எனக்கு மனம் பிடிக்கவில்லை. அதனால் எங்கேயோ கிளம்பியிட்டேன்.

ஆனால், நான் பேரப்பின்லோதாக மாத்திரம் மறந்து விடவில்லை. சுதா மேற்கள் நூபகர்க்கத்தானிருக்கிறேன். கடைசிபில் பொறுக்குமுடியாது திரும்பிவந்துவிட்டேன். இனித் தாத்தா உங்களுடன்தான்.

நண்பர்களுடன் கடிதப் போக்குவரத்துச் செப்பு வருகிற 18-ம் தேதிக்கிடையில் எனக்குக் கிடைக்கும் திறமான கடிதமெழுதியவருக்கு ஒரு பரிசு கீழ்உப்பதாகச் சொன்னேன்னல்லவா? அத்திட்டத்தின்படி எத் தனிந நண்பர்கள் கடிதமெழுதியிருக்கிறீர்கள்? எத்தனை பேர் அப்படி ருகிசரமான கடிதம் பெற்றிருக்கிறீர்கள்?

இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இன்னும் பலர் சரியான விளக்கம் பெறுமலிருக்கிறார்களேன் அறிகிறேன், கடிதம் என்றால் என்ன என்று நான் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் உங்களில் அனேகர் ஒருவர் முக்கைத் தீருவர் பர்த்தறிக்கிருக்கமாட்டார்கள். கடிதமூலம் அறிமுகம் செய்துகொள்வது ஒரு விடோத மல்லவா? அப்படியே ருகிசரமான கடிதங்களெழுதி நட்புக்கொண்டுவிடவேண்டும்; கடிதத்தில் கிளம்பும் வேடிக்கையானதும் உப்போகமானதும் அழகான சுசனங்களையுமிருக்கவேண்டும். திறமான கடிதமெனக்க கண்டது பிரசரிக்கப்படும்.

என்னவோ 18-ஏ தேதியென்று நான் கடைசித் தேதி பேர்ட்டிருக்கிறேன். அதைப் பலருடைய நன்மையைக் கருதி 25-ஏ தேதியென்று மாற்றிவிடுகிறேன். அதற்கிடையில் கடிதங்களைமுதலாம். நிபந்தனைகள் பின் வருமாறு:—

ஆண்கள் ஆண்களுக்கும், பெண்கள் பெண்களுக்குத்தான் கடிதமெழுதலாம். இது தவறி நடப்பவர்கள் சந்தாவிலிருந்து மிலக்கப்படுவர். நண்பர்கள் எவ்வரேனும் தமக்குக் கிடைத்த ஒரு அழகான கடிதத்தை, பரிசுக் குரித்தாகக்கூடியதானின், 25-ம் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை பத்திரிகையுத்தில் சேரக்கூடியதாக அனுப்பிவைக்க வேண்டும். அத்துடன் எழுதியவர் பெயர் விலாசக்

களும், கூடைக்கப்பெற்றவர் பெயர் விலாசங்களும் குறித் தனுப்பவேண்டும். சந்தா எண்கள் புதுப்பித்துள்ளவர் களாயிருத்தல் அவசியம். இவைகளில் திறமான இரண்டு கடிதங்கள் (ஒன்று ஆண் குழந்தையின் து, மற்றது பெண் குழந்தையின் து) பொறுக்கி எடுத்து அவற்றை எழுதியவர்களுக்கு இரண்டு பரிசுகள் தரப்படும். கடிதங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற நண்பர்களுக்கும் சிறு பரிசுகள் தரப்படும். ஆகவே கடிதமெழுதுவார்தான் இதில் முக்கியமானவர். ஒருவர் ஒரு கடிதம்தான் தெரிக் கொடுத்து எனக்கு ஊப்புலாம். கண்காலை நண்பர்களாயும் தூர்தார் வசிக்கும் நண்பர்களாயுமிருந்தால் விசேஷமுண்டு.

அடுத்தவாரமும் உங்களுக்கு இதைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்துவேனே என்னவோ தெரியாது. ஆனால் இந்த நிபங்கு நினைகளை ஞாபகத்தில் வைத்துகிக்காண்டு கடைசித்தேதி 25 என்றும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். —தாத்தா.

தாத்தா பதில்

க. கப்பிரமணியம் (256). உழது விடையம் அவ்வளவு நூற்று மில்லை. சொற்பிழைகளுக்கொம் கடைசமும் பொருத்தமா மில்லை. ஆகையால் வேறு முயற்சிக்கவும்.

க. தங்கம்மா, புதுமையாய்க் கூடுத்தற்காக மிகவும் சக்தோ ஷம். உழது விடையம் கொஞ்சம் திருத்தப்படவேண்டும். ஆனால் ஒன்று சொல்வேன்: ஆண்ணுவோ வேறு யூரோ எழுதித்தார் விடவேண்டாம். சொந்த முயற்சியாயிருந்தால்தான் விசேஷம். விடையம் வேறேர்முறை பிரசரிக்கப்படும்.

சி. அரசாந்தினம் (180), உழது விடையங்கள் பத்திராமாயிருக்கின்றன. அவ்வப்போது பிரசராமாகும். மற்றவர்களுக்கு மிடங்காடுக்கவேண்டும் மல்லவா? உழது விடைக்கத்தைச் சிலர் பெற்றிருக்கிறார்கள். வேறு சிலருடைய விலாசங்கள் முன் வாரங்களில் வெளிவந்தன. உமிக்கு வேண்டுமாயின் கடிதமெழுதுவாம். குறிப்பிட்டெடுமுதல்ப்படும் அங்குத்தவர் பெயரும் விலாசமும்தான். நான் தாமுடியும்.

V. S. சுரீ (261) மா. குராசா மகாஜன ஆங்கில வித்தியா சாலை, தெல்லிப்பா. மு. கந்தசாமி, S. C. சு. வகுப்பு, சித்திலியகர் விளாயம், பருத்தித்துறை.

வே. சீனினாயா. மேலே கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கவும்.

சே. நடராசா மிகிகப் பெரிய கடிதமெழுதிவிட்டரே! அழகின் கடிதமென்ற சக்தோ ஷப்படுகிறேன்.

சங்கம் (223), அ. ஜெயேந்திரனின் விலாசம்: Indraprastham, Bagatelle Road, Colpetty, Colombo. M. K. S. துரை, உழது சந்தா என் என் என்? நீர் கேட்ட விலாசம் தாமுடியாது. பெண் அங்கத்தவர்கள் தான். பெண் பின்னைகளுக்கு கம்தமெழுதலாம்.

சே. நடராசா S. S. C., விக்னேஸ்ரா வித்தியாகஸை, ஏழாலை வடக்கு, சன்னகம்; க. கப்பிரமணியம், தென் மயிலை தெல்லிப்பட்டு, இவர்களிடம் பழைய முதிரைகளை குறிக்கின்றன. வேண்டுவோர் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[பழைய முதிரைகள் சேர்ப்பது ஒரு பொழுத்தேர்க்கு, உலகத்திலிருந்து தபால் முதிரைகளில் ஒவ்வொரு இனமாகச் சேர்க்கலாம். உள்ள நண்பர்களுக்கெழுதி அவ்வளிடம் தமிக்கு கொடார்ச்சி 293-ம் பக்கம் பார்க்க]

யாழ்ப்பாணம்-மயிலிட்டுக்கெதற்கு “தீருமகள்க்கீலை” ததி விருக்கும் டா. போன்னையா என்பவரால், சன்னாலும் ‘தீலையாட்டிய’ துங்க தீருமகள் அகிசியந்திராமையில் 1939-ம் ஜூலையை 16-ஏ நூற்றிற்கு தழை அச்சிலுவிக்கப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது.